

Bir güzel adam geçti bu dünyadan

Nurettin KOLAYLI

<https://www.cagdaskocaeli.com.tr/bir-guzel-adam-gecti-bu-dunyadan-h104316.html>

Makam odasını kumrulara terk eden bürokrat:

Bir güzel adam geçti bu dünyadan.. Eğilip bükülmeyen. Adam gibi bir adam. Allah rahmet eylesin..

20 Ağustos 2019

“Ben yuvayı almam siz beni görevden alın”

Trafik kazasında hayatını kaybeden Kültür ve Turizm Bakan Yardımcısı Herekli hemşehrimiz Prof. Ahmet Halûk Dursun, Topkapı Sarayı Müdürlüğü yaptığı dönemde makam odasını, avizeye yuva yapan kumrulara terk etmişti.

Haluk Dursun yaşananları şöyle anlatmıştı:

Aslında bu olayı emekli olup, köşeme çekildikten sonra yazmayı düşünüyordum. Çünkü biliyordum ki, ben yine çenemi (kalemimi) tutamayarak zülf-ü yâre dokunacağım... Ama o dönemde yaşananları anlattığım bir dostum çok ısrar etti, “bunu mutlaka yazman lazım” dedi. Ben de hikâyenin içinde hem bürokratik bir zihniyet hem de gerçek bir aşk hikâyesi bulunduğu için saray tarihine bir kayıt düşürmeye karar verdim...

Kimse ısrar etmesin isim vermeyeceğim.

Topkapı Sarayı'nda müdürlük yaptığım dönemde, makam odamda otururken bir kumrunun açık pencereden girerek avizenin etrafında uçtuğunu gördüm. Hiç kımıldamadan seyretmeye başladım.

Kumru sanki tavaf eder gibi odanın her tarafında dolaştı, avizenin üzerine kondu, bir süre oturdu. Sonra geldiği gibi uçup gitti. Biraz sonra yanında başka bir kumru ile tekrar geldi. Bu sefer sanki bir ev (saray) sahibi edasıyla onu gezdirdi. Yeni geleni elinden, (kanadından) tutar gibi aldı ve avizenin içine oturttu. Bir süre koklaştılar. Sonra uçup gittiler. Ertesi gün ikisi birlikte ağızlarında dal parçacıkları ile geri geldi ve avizenin içine bir yuva kurmaya başladılar. Yuva bir kaç gün içinde kuruldu.

Ben olup biteni hiç ses çıkarmadan izliyordum. Dışı kuş yumurtlama hazırlığı yapıyordu. Galiba onlar da beni izliyordu ki, hiç tedirgin olmuş gibi görünmüyorlardı. Buna karşılık dışarıdan odaya başka birisi girince, hemen ürküp pencereden kaçıyorlardı. Baktım olmayacak, makam odamı onlara bırakıp hemen karşıda bulunan küçük bir odaya geçtim. Bir gün televizyon çekimi için Topkapı Sarayı'na gelen gazeteci dostum rahmetli Savaş Ay, “hocam niye bu küçük odada oturuyorsun” diye sordu.

“Ben hâlden anlarım, bir kumru arkadaşım sevgilisine, “ben seni saraylarda yaşatacağım” diye söz vermiş, insan yuva kurana yardımcı olmaz mı” dedim.

“Hocam ne olur göster şu yuvayı bana” dedi ve kapıdan odadaki yuvanın fotoğrafını çekti. Ertesi gün beni Ankara'dan arayan arayana... “Derhal makam odası açılsın, kumruların yuvası dağıtılsın, saray bakımsızlıktan perişan olmuş görüntüsü verilmesin” dediler.

Meğer Savaş Ay haber yapmış bizim kumru hikâyesini...

Hemen aradım, “üstad sen ne yaptın” dedim.

“Hocam bu kadar güzel malzeme (haber) buldum, yazılmaz mı Allah aşkına” dedi. “Gazetede sabah toplantısında anlattım, herkes ayağa kalktı ve seni alkışladı” diye ilave etti. “Sadece gazete değil, Ankara da ayağa kalktı sayende” diye cevap verdim. Şimdi ne yapacaktım? Çifte kumrulara kol kanat gerip onların saadetlerini korumaya mı çalışacaktım, yoksa odayı kullanıma açarak bir yuvanın dağıtılmasına mı neden olacaktım?

Bir şekilde, ya ben makamı, ya da o kumrular makam odamdaki yuvalarını kaybedeceklerdi. Akşama kadar Bakanlıktan beni aramayan kalmadı...

“En azından yumurtadan yavru kuşlar çıksın, uçup gidene kadar bekleyelim” diye düşündüm. “Ben yuvayı almam, siz beni görevden alın isterseniz” dedim.

Ertesi gün yuvaya bakmaya gittim ki ne göreyim, yuva yerinde duruyordu ama kumrular yoktu.

Yuva yerinde durmasa, “birisi kuşları ürküttü, kovaladı” diyecektim. Hâlbuki yuva yerli yerinde duruyordu. Kumrular sanki durumu hissetmiş ve sessizce çekip gitmişlerdi. Bir daha da hiç gelmediler.

Ben daha sonra Topkapı Sarayı'ndan Müsteşar ve Bakan Yardımcısı olarak Ankara'ya gittim.

“Kuşların yuvası dağıtılsın, makama sahip çıkılsın” diyenlerin ise hiçbirisi Bakanlıkta makamlarında kalamamıştı.

Muhakkak ki, biz de bir gün bu makamlardan uçup gideceğiz. Kuşlar ise hep sevmeye, uçmaya ve yuva kurmaya devam edecek.

Haluk DURSUN

(Makâmı cennet olsun)